Хтось посіяв го на ринку,
Підливав го божу днинку,
Але зілє ся не рушить,
А він, бідний, голов сушить:
"Молодецький ти мій раю,
Що робити вже я маю, —
Відки глини доносити,
Де водиці запросити,
Ци у Дону, ци в Дунаю? —
Молодецький ти мій раю!"

"Не нуждуйся, ні, небоже:
Твоя щирість не поможе,
Ані глина — би з Загір'я,
Ні водиця — би з Замір'я.
Але тружиш, милий друже,
За барвінком ти так дуже?
Не на міські ринки тра ти —
В гори, в гори го шукати!"